

Bruselj, 2. junij 2017
(OR. en)

9524/17

Medinstitucionalna zadeva:
2016/0397 (COD)

SOC 420
EMPL 327
CODEC 891

POROČILO

Pošiljatelj:	predsedstvo
Prejemnik:	Odbor stalnih predstavnikov / Svet
Št. predh. dok.:	9200/17 SOC 338 EMPL 253 CODEC 812
Št. dok. Kom.:	15642/16 SOC 812 EMPL 549 CODEC 1910 + ADD 1 - ADD 8 - COM(2016) 815 final
Zadeva:	Predlog UREDBE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o spremembi Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti in Uredbe (ES) št. 987/2009 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 883/2004 (Besedilo velja za EGP in Švico) – poročilo o napredku

I. UVOD

Komisija je 13. decembra 2016 predložila predlog o spremembi Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti in Uredbe (ES) št. 987/2009 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 883/2004. Predlog temelji na členu 48 PDEU.

Splošni cilj predloga je nadaljevati posodobitev pravil EU o koordinaciji sistemov socialne varnosti, da bodo jasnejša in pravičnejša ter bolje izvršljiva, kar bo prispevalo k poenostavitvi prostega gibanja oseb znotraj EU. Predlog je zlasti usmerjen v pet področij:

- (i) dajatev za brezposelnost,
- (ii) dajatve za dolgotrajno nego,
- (iii) dostop ekonomsko neaktivnih mobilnih državljanov EU do nekaterih dajatev iz socialne varnosti,
- (iv) družinske dajatve
- (v) veljavno zakonodajo, ki se uporablja za napotene in poslane delavce ter osebe, ki delajo v dveh ali več državah članicah.

Komisija je v skladu z medinstitucionalnim sporazumom o boljši pripravi zakonodaje izvedla oceno učinka potencialnih možnosti v okviru politike, pri čemer je ovrednotila ekonomsko, socialno, regulativno in splošno učinkovitost teh možnosti ter njihovo skladnost s širšimi cilji EU. V oceni učinka so zajeta štiri področja predloga, niso pa obravnavani predlogi v zvezi s krepitvijo upravnih pravil o koordinaciji sistemov socialne varnosti, ki se nanašajo na veljavno zakonodajo, zlasti za napotene delavce, za katere je Komisija menila, da pojasnjujejo obstoječe obveznosti iz sedanje uredbe ali da so izključno tehnični. Komisija se je pred predložitvijo predloga obsežno posvetovala z deležniki, vključno z državami članicami v okviru Upravne komisije in socialnimi partnerji. Poleg tega sta bili decembra 2012 in julija 2015 opravljeni javni posvetovanja.

Predlagana pravna podlaga je člen 48 Pogodbe o delovanju Evropske unije, v katerem je določeno, da Evropski parlament in Svet sprejmeta ukrepe po rednem zakonodajnem postopku.

Evropski parlament še ni dal mnenja.

V skladu s predvideno preambulo k uredbi o spremembi je Odbor stalnih predstavnikov 15. februarja odobril neobvezno posvetovanje z Evropskim ekonomsko-socialnim odborom (EESO). EESO in Odbor regij še nista dala mnenja.

Trenutno za vse delegacije velja, da so ohranile splošne preučitvene pridržke glede predloga. Komisija je na tej stopnji potrdila svoj prvotni predlog in ohranila preučitveni pridržek glede kakršnih koli sprememb predloga.

Oštevilčenje odstavkov (v prilogah I in II) se nanaša na predlog Komisije (dok. 15642/16).

II. DELO V SVETU MED MALTEŠKIM PREDSEDOVANJEM

Delovna skupina za socialna vprašanja je začela obravnavati predlog 30. januarja 2017 in je o zadevi razpravljala na desetih sejah. Tri seje so bile namenjene splošnim pripombam in tozadevni oceni učinka. Delegacijam je bil poslan vprašalnik, na katerega je odgovorila večina držav članic, delovna skupina pa je poslane odgovore obravnavala na seji 16. februarja. Povzetek razprav o oceni učinka je v prilogi III k temu poročilu.

Malteško predsedstvo je obravnavalo dele predloga, ki se nanašajo na enako obravnavanje in dostop ekonomsko neaktivnih mobilnih državljanov do nekaterih dajatev iz socialne varnosti ter zakonodajo, ki se uporablja. V zvezi z večino določb je bil dosežen pomemben napredek. Kljub temu pa nekatera vprašanja zaradi pravne in tehnične kompleksnosti zahtevajo nadaljnjo obravnavo.

Najpomembnejši dosežki pri delu predsedstva v zvezi s to zadevo so:

1. ENAKO OBRAVNAVANJE IN DOSTOP EKONOMSKO NEAKTIVNIH MOBILNIH DRŽAVLJANOV DO NEKATERIH DAJATEV IZ SOCIALNE VARNOSTI

Omejitve za enako obravnavanje v zvezi z dostopom ekonomsko neaktivnih mobilnih državljanov do nekaterih dajatev iz socialne varnosti (uvodne izjave 2, 2a (novo), 5, 5-a (novo), 5a, 5aa (novo), 5b, 5c, 47, 48; Člen 4, člen 4a (novo) in člen 70(4a) (novo)

V členu 4 Uredbe (ES) št. 883/2004 je določeno, da so osebe, ki spadajo v osebno področje njene uporabe, v skladu z zakonodajo držav članic deležne enake obravnave glede pravic in dolžnosti kot njihovi državljani. Komisija je predlagala, da bi v novem odstavku 2 dodali pojasnilo, da naj bi načelo enakega obravnavanja pri dostopu ekonomsko neaktivnih mobilnih državljanov EU do dajatev iz socialne varnosti pogojevali z zahtevo po pravici do zakonitega prebivanja iz Direktive 2004/38/ES. Komisija je v prvotnem predlogu kodificirala naslednje zadeve, ki jih je obravnavalo Sodišče Evropske unije: C-308/14 (Evropska komisija proti Združenemu kraljestvu Velike Britanije in Severne Irske), C-140/12 (Brey) in C-333/13 (Dano).

Delovna skupina je podrobno obravnavala odstopanje od temeljnega načela enakega obravnavanja in kodifikacijo obstoječe sodne prakse Sodišča. Delegacije so menile, da Komisija v predlogu ni upoštevala vseh dogajanj na tem področju in da bi bilo poleg tega treba upoštevati še drugo sodno prakso, zlasti sodbi v zadevah C-67/14 (Alimanovic) in C-299/14 (Garcia-Nieto).

Delegacije se v splošnem strinjajo, da sodna praksa Sodišča državam članicam omogoča (vendar tega od njih ne zahteva), da omogočijo dostop do posebnih denarnih dajatev, za katere se ne plačujejo prispevki in ki so tudi socialna pomoč za namene iz Direktive 2004/38/ES, ob upoštevanju omejitev in pogojev iz členu 24 navedene direktive. Vendar pa obstajajo različna stališča glede pristopa h kodifikaciji.

Pojavili sta se dve skupini delegacij, ki imata različen pristop glede razlage: nekatere delegacije so zahtevale, da se ohrani načelo enakega obravnavanja iz člena 4 in zagotovi kodifikacija posameznih določb, druge pa so se zavzemale za uvedbo kodifikacije neposredno v člen 4, kot je predlagala Komisija. Slednje so zahtevale, da se v člen 4 vključijo dodatne določbe, glede na to da se sodna praksa v zadevah Brey in Dano ter v zadevah Alimanovic in Garcia-Nieto nanaša na različne kategorije oseb iz Direktive 2004/38/ES. Te štiri sodbe so bile kodificirane z uvedbo novega odstavka 4a v skladu s členom 70 Uredbe (ES) 883/2004, ker se vse nanašajo na posebne denarne dajatve, za katere se ne plačujejo prispevki.

Eno najbolj spornih vprašanj, glede katerega delegacijam ni uspelo doseči soglasja, je kodifikacija zadeve C-308/14 (Komisija proti Združenemu kraljestvu). Razprave so bile zlasti usmerjene na vprašanje, ali se ta zadeva nanaša na vse denarne dajatve iz socialne varnosti, za katere se ne plačujejo prispevki, ali bi se morala uporabljati samo za družinske dajatve, kot so dajatve v tej zadevi, pri čemer bi s kodifikacijo vključili nov odstavek v člen 67 v naslovu III, poglavju 8 Uredbe (ES) št. 883/2004 in ne določbo v naslov I.

Na zadnji seji delovne skupine je več delegacij podprlo možnost, da bi s kodifikacijo te sodne prakse lahko zajeli vse denarne dajatve, za katere se ne plačujejo prispevki, in ne samo družinske dajatve. Predsedstvo je zato uvedlo nov člen 4a, da bi kodificiralo zadevo C-308/14 (Komisija proti Združenemu kraljestvu).

Kot kaže, je člen 70(4a)¹, ki ga je predlagalo predsedstvo, sprejemljiv za večino delegacij, v zvezi z vprašanjem kodifikacije zadeve C-308/14 (Komisija proti Združenemu kraljestvu) pa bo potrebno dodatno delo na strokovni ravni (dajatve iz socialne varnosti, za katere se ne plačujejo prispevki, so vključene v člen 3, ki ostaja v oklepajih, glej Prilogo I, uvodno izjavo 5a in člen 4a(1)).

¹ Člen 70(4a) je bil v zadnjem kompromisnem besedilu predsedstva preštevilčen in se nanaša na prejšnji člen 70(5).

Na podlagi teh razprav je predsedstvo v novem členu 4a(2) in novi uvodni izjavi 5aa poleg tega pojasnilo, da bi morali omejitve uporabljati tudi za osebe s področja uporabe uredbe, ki niso državljani EU, tj. osebe brez državljanstva in begunce ter njihove družinske člane in preživele osebe, ki ne izpolnjujejo pogojev za zakonito prebivanje v skladu z drugimi zadevnimi zakonodajnimi določbami Unije. To temelji na širokem soglasju, ki ga je dosegla delovna skupina o tem, da te osebe ne bi smele imeti ugodnejše obravnave kot državljani Unije.

Predsedstvo tudi predlaga, da se dodajo nova uvodna izjava 5-a (v zvezi s členom 70(4a), ki kodificira sodbe v zadevah Brey, Dano, Alimanovic in Garcia-Nieto), uvodna izjava 5 (v zvezi s členom 4a, ki kodificira sodbo v zadevi Komisija proti Združenemu kraljestvu) in nova uvodna izjava 5aa (v zvezi s pojasnilom, da državljani države članice ne morejo biti obravnavani manj ugodno kot druge osebe v primerljivem položaju, za katere se uporablja ta uredba).

Na podlagi rezultatov razprav na strokovni ravni predsedstvo predlaga črtanje uvodne izjave 5b o celovitem zavarovalnem kritju in uvodne izjave 5c, ki se na naša na Listino o temeljnih pravicah, ter združitve uvodnih izjav 47 in 48 v eno (uvodna izjava 47). Delovna skupina je dosegla široko soglasje o tem pristopu.

2. ZAKONODAJA, KI SE UPORABLJA

(a) Člani letalske posadke ali kabinskega osebja

(i) Uvodna izjava 18b in člen 11(5) Uredbe 883/2004

V členu 11(5) Uredbe 883/2004 je določeno, da se za dejavnost članov letalske posadke ali kabinskega osebja šteje, da se opravlja izključno v državi članici, v kateri je domača baza. Komisija predlaga posodobitev člena 11(5) in uvodne izjave 18b, da bi ju uskladili z novo opredelitvijo „domače baze“ iz Uredbe Komisije (EU) št. 965/2012.

Ta posodobitev v delovni skupini ni bilo posebno problematična, kljub temu pa je več držav članic zastavilo vprašanje, ali je iz praktičnega vidika primerno določiti dejavnost, ki se opravlja „izključno“ v državi članici, v kateri je domača baza. Ker beseda „izključno“ ne izhaja neposredno iz prilagoditve opredelitev, je predsedstvo predlagalo, da se odstrani. Nobena država članica ni nasprotovala temu predlogu. Kot je poudarila Komisija, je ne glede na to, ali je beseda „izključno“ vključena v besedilo, v členu 11(5) kolizijska določba, da bi določili enotno veljavno zakonodajo, zato se lahko uporabi le ena domača baza.

Predsedstvo meni da je bilo doseženo široko soglasje o členu 11(5) in uvodni izjavi 18b Uredbe 883/2004.

(ii) Člen 15(2) Uredbe št. 987/2009

Komisija je predlagala, da se v členu 15(2) doda sklicevanje na člen 11(5), da bi zagotovili izdajanje prenosnega dokumenta A1 (PDA1) članom letalske posadke in kabinskega osebja iz člena 11(5) Uredbe (ES) št. 883/2004.

Delovna skupina je dosegla široko soglasje v zvezi s to določbo, ki jo je predlagala Komisija.

(b) Posebna pravila o zakonodaji, ki se uporablja

(i) Člen 12 Uredbe 883/2004

V členu 12 je določeno, zakonodaja katere države članice se uporablja za zaposlene ali samozaposlene osebe, ki opravljajo delo v državi članici in so poslani v drugo državo članico, da tam opravljajo delo največ 24 mesecev. Komisija je predlagala posodobitev terminologije, da bi termin „napoteni delavec“ iz Uredbe (ES) št. 883/2004 uskladili z istim terminom iz Direktive 96/71/ES, ki se nanaša na napotitve delavcev, in torej razlikovali med „napotnimi“ in „poslanimi“ delavci ter tako izboljšali pravno jasnost. Poleg tega je v predlogu prepoved nadomeščanja napotenih oseb razširjena na samozaposlene osebe.

Delovna skupina se je na splošno strinjala, da bi bilo predlagano razlikovanje med „napotnimi“ in „poslanimi“ delavci težko izvajati v praksi in da bi bili stroški, ki bi jih povzročila ta sprememba, večji kot minimalne koristi. Poleg tega so se nekatere države članice zavzele za široko razlago „nadomeščanja“, druge pa so podprle ožji pristop.

Da bi izboljšali jasnost terminologije, ki se uporablja v direktivi o napotitvah in uredbi o koordinaciji sistemov socialne varnosti, je predsedstvo predlagalo, da se izraz „napotni“ delavec nadomesti s „poslani“, saj se ta termin nanaša na zaposlene in samozaposlene osebe. Na ta način izraz „napotni“ ne bo več pomemben pri določanju veljavne zakonodaje v skladu z uredbo in bo pomenil samo napotenega delavca iz Direktive 96/71/ES.

Da bi upoštevali oba nasprotujoča si pristopa glede razlage izraza „nadomeščanje“, je predsedstvo obdržalo širši pristop v členu 12(2), v katerem je navedeno, da bi lahko kršili prepoved nadomeščanja tudi v primerih, če za osebo, ki nadomešča delavca ali samozaposleno osebo, velja zakonodaja druge države članice. Poleg tega je uvedlo nov člen 12(2a), da bi omogočili izjeme od prepovedi nadomeščanja. V novem člen 12(2a) je določeno, da je dovoljeno omejeno odstopanje od splošne prepovedi nadomeščanja poslanih delavcev/samozaposlenih oseb, če skupno trajanje dela ali dejavnosti ne presega 24 mesecev. Na zadnji seji delovne skupine je predsedstvo ugotovilo, da obstaja splošna podpora temu predlaganemu besedilu. Zadnje spremembe novega člena 12(2a) so bile narejene zato, da bi bilo besedilo natančnejše, v skladu s podporo delegacij splošnemu pristopu v tem odstavku.

Predsedstvo meni, da je bilo doseženo široko soglasje o členu 12 Uredbe 883/2004.

(ii) Člen 14 Uredbe 987/200: Podrobnosti v zvezi s členoma 12 in 13 Uredbe 883/2004

V členu 14(1) je določena obveznost delavca, da mora biti predhodno zavarovan v sistemu socialne varnosti države članice, v kateri ima sedež njegov delodajalec. Komisija je predlagala, da se „država članica, v kateri ima sedež delodajalec“ nadomesti z „državo članico pošiljateljico“ in da se prvi odstavek uskladi z njenim predlogom v zvezi s členom 12 (tj. „poslani/napoteni“ in povezava z Uredbo 96/71/ES).

V členu 14(5a) je pojasnjeno, da v primeru, če zaposlena oseba opravlja dejavnost v več državah članicah, zanjo velja zakonodaja države članice, v kateri je statutarni sedež ali poslovna enota podjetja ali delodajalca, samo, če zadevni delodajalec ali podjetje v navedeni državi članici običajno opravlja znaten del dejavnosti. V nasprotnem primeru se za zaposleno osebo uporablja zakonodaja države članice, v kateri ima delodajalec glavne dejavnosti ali središče svojega interesa.

V skladu s členom 14(12) se za državljana EU, ki prebiva v tretji državi in dela kot zaposlena ali samozaposlena oseba v dveh ali več državah članicah in zanj v skladu z nacionalno zakonodajo teh držav članic velja zakonodaja teh držav članic, uporablja samo zakonodaja o socialni varnosti države članice, v kateri je statutarni sedež ali poslovna enota ali središče interesa njenih dejavnosti, kot da bi bila to država stalnega prebivališča.

Na zadnji seji delovne skupine je predsedstvo predstavilo dve možnosti za odstavek 1 in odstavek 5a. V zvezi s členom 14(1) se je veliko delegacij zavzelo za možnost 1, tj. „država članica pošiljateljica v skladu z naslovom II osnovne uredbe“, manjše število delegacij za možnost 2, tj. „prva država članica iz člena 12(1) osnovne uredbe“, tretja skupina delegacij pa bi želela ohraniti sedanje besedilo, tj. „država članica, v kateri ima sedež delodajalec.“ Predsedstvo zato predlaga, da se delo nadaljuje na podlagi možnosti 1, vendar je besedilo v narekovajih, saj bi se razprave v zvezi s tem vprašanjem lahko nadaljevale (glej prilogo II, člen 14(1)).

Poleg tega bi lahko bile potrebne dodatne razprave o tem členu 14(1), in sicer v zvezi s predlogom, ki so ga predstavile nekatere delegacije na podlagi poročila ad hoc delovne skupine za področje napotitev (maj 2016), ki jo je ustanovila Upravna komisija na 341. seji 9. decembra 2014; v tem predlogu so navedle, da bi moral biti v členu 14(1) določen pogoj, da mora biti „predhodna povezanost“ osebe z zakonodajo države članice pošiljateljice vzpostavljena vsaj tri mesece, preden je osebo mogoče poslati v skladu s členom 12. Te delegacije so dale tudi predlog v zvezi s „prepovedjo nadomeščanja“, tj. da se potem, ko je delavec zaključil obdobje, za katero je bil poslan v drugo državo v skladu s členom 12(1), za istega delavca in isto državo novo obdobje ne more začeti vsaj tri mesece po zaključku prvega obdobja. Te delegacije so zahtevale, da to velja tudi v primeru, če je delavec opravljal dejavnost v državi članici zaposlitve in je takrat zanj veljala zakonodaja druge države članice v skladu s členom 13 Uredbe (ES) št. 833/2004.

Podobno je med dvema možnostma, ki ju je predlagala predsedstvo v odstavku 5a, veliko delegacij podprlo prvo, tj. „država članica, v kateri podjetje opravlja glavni del dejavnosti glede na trajanje dejavnosti in/ali število opravljenih storitev“ (druga predlagana možnost je „država članica prebivališča zadevne zaposlene osebe“)². Druge delegacije pa so izrazile zaskrbljenost, da bi sprememba člena 14(5a) lahko povzročila nepotrebne upravne obremenitve za nosilce, in so bile proti uvedbi zahteve glede „znatnega dela dejavnosti“ ter torej zagovarjale status quo.

² Komisija je izrazila resne pomisleke glede takšnega pristopa, ki bil pomenil nazadovanje glede na prejšnje spremembe uredbe in bi lahko olajšal preračunljivo ravnanje.

Nekatere delegacije so sporočile, da bi lahko sprejele vključitev „znatnega dela dejavnosti“, če bi vključili tudi posebno izključitev sektorja mednarodnega prevoza. Predsedstvo torej predlaga ohranitev prve možnosti v oklepajih in nadaljevanje razprav o tem, ali naj bi se zahteva glede znatnega dela dejavnosti nanašala na oba člena, tj. 12 in 13, in če je tako, kako naj bi v primeru, če podjetje ne izvaja znatnega dela dejavnosti v državi članici, v kateri se sprejemajo njegove bistvene odločitve in v kateri se opravljajo dejavnosti njenogove glavne uprave, določili, v kateri državi ima podjetje registrirani sedež ali kraj poslovanja (glej Prilogo II, člen 14(5a)).

V zvezi s členom 14(12) je bilo doseženo široko soglasje o določitvi zakonodaje, ki se uporablja na podlagi fiktivne določitve kraja prebivanja, za katerega se šteje, da je v državi članici, kjer državljani EU, ki prebiva zunaj EU, opravlja večji del svojih dejavnosti, v smislu delovnega časa, in ne v državi članici, v kateri je registrirani sedež ali poslovne enota ali je središče interesa njegove dejavnosti, kot je predlagala Komisija.

(iii) Člen 16 Uredbe 987/2009: Postopek za uporabo člena 13 osnovne uredbe

Člen 16 se nanaša na postopek za določanje zakonodaje, ki se uporablja v primeru zaposlitve v dveh ali več državah članicah. Komisija je v odstavkih 1 in 5 predlagala, da lahko delodajalec sproži postopek v imenu svojih zaposlenih in da se delodajalca obvesti o odločitvi glede zakonodaje o socialni varnosti, ki se uporablja. O odločitvi je treba obvestiti tudi nosilca v kraju sedeža delodajalca. Če nosilec v kraju stalnega prebivališča določi, da se uporablja zakonodaja druge države članice, postane sedanji postopek, ki vključuje prvo začasno določitev, dokončen v dveh mesecih, če mu zadevni nosilec v tem času ne nasprotuje.

Po podrobnih razpravah in natančnejši prilagoditvi besedila je bilo doseženo široko soglasje glede celotnega člena, ki je bil oblikovan na podlagi dela delovne skupine.

(c) Obveznosti pristojnih organov (člen 75a Uredbe 883/2004)

Komisija je predlagala prenos obstoječih obveznosti iz člena 89(3) Uredbe (ES) št. 987/2009 v nov člen v Uredbi (ES) št. 883, da bi dali večji poudarek tej določbi, pri čemer morajo pristojni organi zagotoviti, da so njihovi nosilci seznanjeni z zadevnimi določbami o usklajevanju, vključno z odločitvami Upravne komisije, in jih upoštevajo. Uvedena je bila tudi obveznost spodbujanja sodelovanja med pristojnimi nosilci in inšpektorati za delo na nacionalni ravni.

Delovna skupina je dosegla široko soglasje o besedilu te določbe, ki je bilo oblikovano na podlagi razprav.

(d) Izvedbeni akti (členi 72(ea) (novo), 76a in 76b (novo) Uredbe 883/2004)

Komisija je predlagala vključitev člena 76a, da bi Evropsko komisijo pooblastili za sprejemanje izvedbenih aktov v skladu s členom 291 PDEU in zagotovili enotne pogoje za izvajanje posebnih pravil iz členov 12 in 13. Komisija je tudi predlagala, da naj bi bil Upravna komisija iz naslova IV Uredbe 883/2004 „odbor“ iz Uredbe (EU) št. 182/2011.

Predsedstvo je med drugim predlagalo črtanje navedbe „določitev primerov, v katerih se dokument izda,“ ker meni, da so takšni primeri določeni v Uredbi (ES) št. 987/2009. Predlagalo je tudi preoblikovanje odstavka 3 v ločenem členu 76b, da bi odpravili dvojno vlogo Upravne komisije in pri tem upoštevali s tem povezane praktične težave ter posebno vlogo komitološkega odbora v skladu s členom 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Delovna skupina je tudi podrobno razpravljala o vlogi Upravne komisije, njenem prispevku k delu Komisije ter povezavi med njenimi nezavezujočimi odločitvami in pravno zavezujočimi izvedbenimi akti. Da bi okrepili strokovno vlogo sdržav članic, je bila v člen 76b(3) vključena določba o nepredložitvi mnenja, kar omogoča tretji odstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011. Podobno naj bi Upravna komisija predložila mnenja, preden Komisija sprejme izvedbene akte, vendar naj to ne bi spremenilo postopka za sprejetje takšnih aktov; o tem besedilu se je načeloma dogovorila delovna skupina na zadnji seji, predsedstvo pa predlaga, da bi ga prestavili iz člena 76a(3) v novi odstavek (ea) v členu 72, ki se nanaša na naloge Upravne komisije, in nekoliko prilagodili besedilo.

Predsedstvo meni, da je delovna skupina dosegla široko soglasje glede načel v členih 72(ea), 76a in 76b Uredbe 883/2004.

(e) Opredelitev „goljufije“ (člen 1 Uredbe 987/200)

Komisija je spremenila člen 1, da je vključila novo opredelitev „goljufije“, v povezavi s svojim predlogom za člen 5(2).

Predsedstvo meni, da je bilo doseženo široko soglasje o tem členu.

(f) Pravna vrednost dokumentov in dokazil, izdanih v drugi državi članici (člen 5 in člen 19a (novo) Uredbe 987/2009)

V členu 5 je Komisija predlagala več sprememb v zvezi z veljavnostjo izdanih dokumentih ter v zvezi s postopkom izpodbijanja. Zlasti je bila uvedena zahteva, da je deklarativni dokument, ki ga izda nosilec, veljaven samo, kadar so izpolnjene vse obvezne informacije. Poleg tega je bil predlagan rok 25 delovnih dni, v katerem lahko nosilci, ki izdajo dokument, pregledajo razloge za izdajo dokumenta in ga po potrebi popravijo ali umaknejo z retroaktivnim učinkom; v nujnih primerih naj bi bil ta rok dva delovna dneva. Ta roka sta bila predlagana na podlagi Direktive 2014/67/EU o izvrševanju Direktive 96/71/ES o napotitvi delavcev na delo.

Po poglobljeni analizi tega člena je predsedstvo na podlagi predloga ene od delegacij, ki so jo podprle druge delegacije, predlagalo razdelitev tega člena na dva dela; splošni del o veljavnosti izdanih dokumentov ostaja v členu 5, del o sodelovanju v primeru dvoma o veljavnosti izdanih dokumentov, ki se nanaša na veljavni zakonodajni postopek, pa je prestavljen v člen 19a naslova II Uredbe (ES) št. 987/2009.

Na zadnji seji delovne skupine je bilo doseženo široko soglasje o tem pristopu. Doseženo je bilo široko soglasje o členu 5, z izjemo enega stavka na koncu odstavka, ki se nanaša na zahtevo, da morajo biti izpolnjena vsa obvezna polja v obrazcu, da bi dokument lahko štel za veljavnega. Zadevno besedilo je navedeno v oklepajih (glej Prilogo II, člen 5(1)) in ga bo treba dodatno preučiti glede na to, da v sedanjih prenosnih dokumentih takšna obvezna polja niso označena, in tudi v povezavi s členom 76 o izvedbenih aktih.

Delovna skupina je dosegla široko soglasje v zvezi s členom 19a. Rok za sodelovanje med nosilci je bil podaljšan na 30 delovnih dni za običajne postopke in 10 delovnih dni za postopke v nujnih primerih. Kljub temu pa ostaja nerešeno vprašanje: predsedstvo predlaga ohranitev načela retroaktivnega učinka v primeru umika ali popravka; zdi se, da je na zadnji seji delovne skupine ta predlog podprlo večje število delegacij. To vprašanje bo treba še obravnavati, ker predlogu še zmeraj nasprotuje velika skupina delegacij, ki ima zlasti pomisleke v zvezi z upravnimi zapleti v primeru umika z retroaktivnim učinkom in zaradi dejstva, da v nekaterih primerih nadomeščanj nosilec, ki izda dokument, ne bi mogel biti seznanjen z napačnimi napotitvami. Zadevni stavek je zato v oklepajih (glej Prilogo II, člen 19a(2)).

Drugo vprašanje se nanaša na učinek mnjenja spravnega odbora Upravne komisije. Skupina delegacij je predložila predlog, v katerem se je zavzela ta to, da bi morali pristojni organi, ki na lastno pobudo zahtevajo spraven postopek v okviru Upravne komisije, upoštevati odločitve, ki jih komisija sprejme v tem postopku, in izdane dokument po potrebi umakniti ali razglasiti za neveljavne. To vprašanje je bilo omenjeno v zvezi s sodbami Sodišča, v skladu s katerimi lahko prenosne dokumente umakne samo nosilec, ki jih je izdal, kar povzroča številne praktične težave nosilcem, ki jih zahtevajo.

(g) Člen 73 Uredbe 987/200: Poravnava neupravičeno zagotovljenih ali plačanih dajatev in storitev ter prispevkov

V skladu s predlogom Komisije v odstavkih 1 in 2 člena 73 naj bi uporabo kompenzacije razširili na poravnavo terjatev v primerih retroaktivne spremembe zakonodaje, ki se uporablja. Dodan je bil novi odstavek 4, da bi zagotovili, da nacionalni roki ne morejo biti razlog za zavrnitev poravnave terjatve med nosilci. V odstavku 5 člena 73 je Komisija v zvezi s tem predlaga uvedbo petletnega obdobja, ki se šteje za nazaj, od datuma začetka postopka za reševanje sporov med državami članicami iz členov 5(2) ali 6(3).

Zaradi tehnične kompleksnosti in vsebine je bilo odločeno, da se razprava o členu 73 prestavi na poznejši datum, ko bo Delovna skupine za socialna vprašanja obravnavala Poglavje IV Uredbe (ES) št. 987/2009. Delegacije so tudi soglašale, da so v zvezi s tem vprašanjem potrebne še nadaljnje razprave na strokovni ravni.

III. ZAKLJUČNE UGOTOVITVE

Malteško predsedstvo si je močno prizadevalo doseči čim večji napredek v zvezi z zadevnima poglavjema. Predsedstvo meni, da je delovna skupina dosegla široko soglasje o številnih določbah.

Kljub temu bodo potrebne dodatne razprave na tehnični ravni v zvezi z naslednjimi vprašanji:

- 1) **Člen 4a Uredbe (ES) št. 883/2004 in z njim povezana uvodna izjava 5a:**
katere dajatve naj bi zajemala kodifikacija sodbe v zadevi C-308/14 (Komisija proti Združenemu kraljestvu Velike Britanije in Severne Irske)?

- 2) **Člen 5(1) Uredbe (ES) št. 987/2009:** ali naj bi bili dokumenti veljavni samo, če so izpolnjeni vsi oddelki, ki so označeni kot obvezni?
- 3) **Člen 5(4) Uredbe (ES) št. 987/2009:** ali bi bilo treba v ta člen vključiti zahtevo, da morajo pristojni organi upoštevati mnenje spravnega odbora, ki je odbor Upravne komisije, in izdane dokumente po potrebi tudi umakniti ali razglasiti za neveljavne, če tako presodi spraven odbor v svojem mnenju?
- 4) **Člen 14(1) Uredbe (ES) št. 987/2009:** ali bi bilo treba ta člen spremeniti, kot je predlagalo predsedstvo v možnosti 1, in uvesti nove pogoje za „predhodno povezanost“ in „prepoved nadomeščanja“ (v obeh primerih trije meseci)?
- 5) **Člen 14(5a) Uredbe (ES) št. 987/2009:** ali bi bilo treba zahtevo glede znatnega dela dejavnosti vključiti v ta člen, da bi se nanašala na oba člena, tj. 12. in 13 (z morebitno izključitvijo sektorja mednarodnega prevoza), in v primeru, če to drži, kako naj bi v primeru, če podjetje ne izvaja znatnega dela dejavnosti v državi članici, v kateri se sprejemajo ključne odločitve podjetja in opravljajo dejavnosti njene glavne uprave, določili, v kateri državi ima registrirani sedež ali kraj poslovanja?
- 6) **Člen 19a(2) Uredbe (ES) št. 987/2009:** ali naj bi umik ali popravek, izveden v skladu s tem členom, zmeraj imel retroaktiven učinek, če se države članice ne dogovorijo drugače v skladu s členom 16 osnovne uredbe, pri čemer se upoštevajo interesi zadevne osebe/zadevnih oseb?

Predsedstvo meni, da so rezultati njegovega dela pomemben korak pri pojasnitvi zadevnih določb iz obeh poglavij in predstavljajo dobro podlago za nadaljevanje razprav o celotnem predlogu, da bi čim prej zaključili delo v Svetu.

Določbe iz predloga o: *enakem obravnavanju in dostopu do dajatev iz socialne varnosti*
Uredba (ES) št. 883/2004

Uvodna izjava 2

Pogodba za sprejetje ustreznih ukrepov na področju socialne varnosti oseb, ki niso zaposlene osebe, ne predvideva drugih pooblastil od tistih, določenih v členu 308.

Uvodna izjava 2a

V členih 45 in 48 Pogodbe o delovanju Evropske unije je zagotovljeno prosto gibanje delavcev, s čimer je odpravljena vsakršna diskriminacija na podlagi državljanstva ter določeno sprejetje ukrepov na področju socialne varnosti, ki so potrebni za zagotovitev tega prostega gibanja. Poleg tega ima v skladu s členom 21 Pogodbe o delovanju Evropske unije vsak državljan Unije pravico do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic ob upoštevanju omejitev in pogojev, določenih v Pogodbah in ukrepi, ki so bili sprejeti za njihovo uveljavitev.

Uvodna izjava 5

V okviru te koordinacije je v Uniji zadevnim osebam treba zagamčiti enako obravnavanje v različnih nacionalnih zakonodajah.

Uvodna izjava 5(-a)

Sodišče je v sodbah v zadevah C-140/12 (Brey), C-333/13 (Dano), C-67/14 (Ahmanovic) in C-2999/14 (Garcia-Nieto) uporabilo splošno načelo enakega obravnavanja iz te uredbe in razsodilo, da lahko za enako obravnavanje pri dostopu do posebnih denarnih dajatev, ki so tudi socialna pomoč v smislu Direktive 2004/38/ES, veljajo omejitve in pogoji iz člena 24 navedene direktive. Zaradi izboljšanja pravne varnosti državljanov in nosilcev bi bilo treba to sodno prakso kodificirati. Pri omejitvah glede enakega obravnavanja bi bilo treba upoštevati zakonodajo Unije, tudi načelo sorazmernosti, kot ga razlaga Sodišče.

Uvodna izjava 5a

Sodišče je v sodbi Evropska komisija/Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska razsodilo, da države članice lahko v skladu z zakonodajo Unije, vključno z načelom sorazmernosti, določijo, da je pogoj za dostop oseb, ki so zajete v členu 11(3)(e) te uredbe, do [posebnih denarnih dajatev iz člena 3]³ njihova zakonita pravica do prebivanja v skladu z Direktivo 2004/38/ES. Kot je navedlo Sodišče, bi bilo treba zakonite pravice do prebivanja preverjati v skladu z zahtevami Direktive 2004/38/ES. Zaradi izboljšanja pravne varnosti državljanov in nosilcev bi bilo treba to sodno prakso kodificirati.

Uvodna izjava 5aa

Zagotoviti je treba, da državljani države članice v primerljivih primerih niso obravnavani slabše kot druge osebe, za katere se uporablja ta uredba. Omejitve pri enakem obravnavanju, ki so uvedene s to uredbo, bi bilo zato treba, smiselno uporabljati tudi za drugo skupino, brez poseganja v druge zakonodajne določbe Unije.

³ Glej poročilo, oddelek II(I).

Uvodna izjava 5b

[...]

Uvodna izjava 5c

[...]

Uvodna izjava 47

V tej uredbi so spoštovane temeljne pravice in upoštevana načela, določena v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah in Evropski konvenciji o človekovih pravicah.

Uvodna izjava 48

[...]

Člen 4

Enako obravnavanje

Če v tej uredbi ni določeno drugače, imajo osebe, za katere se uporablja ta uredba, enake pravice in obveznosti v skladu z zakonodajo vsake države članice kot državljani te države članice.

Člen 4a

Omejitve pri enakem obravnavanju oseb, ki nimajo zakonite pravice do prebivanja v skladu z zakonodajo Unije

1. Država članica, katere zakonodaja se uporablja na podlagi člena 11(3)(e) te uredbe, lahko ob odstopanju od člena 4 in v skladu z zakonodajo Unije, določi, da je pogoj za dostop do [posebnih denarnih dajatev iz člena 3]⁴ pridobljena zakonita pravica do prebivanja v skladu z Direktivo 2004/38/ES.
2. Države članice lahko omejitve iz odstavka 1 smiselno uporabijo tudi za osebe brez državljanstva in begunce ter za njihove družinske člane in preživele osebe, ki ne izpolnjujejo pogoja glede zakonitega prebivališča ali bivanja v skladu z drugimi ustreznimi zakonodajnimi določbami Unije.

Člen 70

Splošne določbe

- 4a Država članica lahko odstopa od člena 4 in v skladu z zakonodajo Unije določi, da mora kot pogoj za dostop do dajatev iz člena 2 tega člena, ki so tudi socialna pomoč v smislu Direktive 2004/38/ES, oseba, ki zahteva te dajatve, izpolnjevati pogoje za enako obravnavanje v skladu s členom 24 zadevne direktive.
-

⁴ Glej poročilo, oddelek II(I).

Določbe iz predloga o: veljavni zakonodaji

Uredba (ES) št. 883/2004

Uvodna izjava 18b

V poddelu FTL Priloge III k Uredbi Komisije (EU) št. 965/2012 z dne 5. oktobra 2012 o tehničnih zahtevah in upravnih postopkih za letalske operacije v skladu z Uredbo (ES) št. 216/2008 Evropskega parlamenta in Sveta, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 83/2014 z dne 29. januarja 2014 o spremembi Uredbe (EU) št. 965/2012 o tehničnih zahtevah in upravnih postopkih za letalske operacije v skladu z Uredbo (ES) št. 216/2008 Evropskega parlamenta in Sveta, je pojem „domača baza“ za člane letalske in kabinske posadke opredeljen kot kraj, ki ga za člana posadke določi operator in na katerem član posadke navadno začne in konča obdobje dolžnosti ali vrsto obdobja dolžnosti ter na katerem operator v normalnih okoliščinah ni odgovoren za nastanitev zadevnega člana posadke.

Člen 11

Splošna pravila

5. Dejavnost članov letalske posadke ali kabinskega osebja, ki opravljajo potniške ali tovarne storitve v zračnem prometu, se šteje za dejavnost, ki se opravlja izključno v državi članici, v kateri je domača baza, kakor je opredeljena v poddelu FTL Priloge III k Uredbi Komisije (EU) št. 965/2012 z dne 5. oktobra 2012 o tehničnih zahtevah in upravnih postopkih za letalske operacije v skladu z Uredbo (ES) št. 216/2008 Evropskega parlamenta in Sveta, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 83/2014/EU z dne 29. januarja 2014.

Člen 12

Posebna pravila

1. Za osebo, ki opravlja dejavnost zaposlene osebe v državi članici v imenu delodajalca, ki tam običajno opravlja dejavnosti, in jo ta delodajalec pošlje v drugo državo članico, da tam opravlja delo v njegovem imenu, še naprej velja zakonodaja prve države članice, če predvideno trajanje takega dela ne presega 24 mesecev in če oseba ne nadomešča druge predhodno poslane zaposlene osebe iz tega odstavka ali samozaposlene osebe iz odstavka 2.
2. Za osebo, ki običajno opravlja dejavnost samozaposlene osebe v državi članici in gre opravljat podobno dejavnost v drugo državo članico, še naprej velja zakonodaja prve države članice, če predvideno trajanje take dejavnosti ne presega 24 mesecev in ta oseba ne nadomešča druge predhodno poslane zaposlene osebe iz odstavka 1 ali samozaposlene osebe iz tega odstavka.
- 2a. Kadar zaposlena oseba iz odstavka 1 ali samozaposlena oseba iz odstavka 2 ne dokonča svojega dela ali dejavnosti in jo nadomesti druga oseba, za to drugo osebo še naprej velja zakonodaja države članice, iz katere je poslana ali v kateri običajno opravlja dejavnost samozaposlene osebe, če skupno trajanje dela ali dejavnosti vseh oseb v drugi državi članici ne presega 24 mesecev.

Člen 72

Naloge Upravne komisije

- (ea) pred sprejetjem izvedbenih aktov iz člena 76a da Evropski komisiji mnenje o njihovem osnutku po postopku iz navedenega člena, pa tudi vse potrebne predloge za revizijo navedenih izvedbenih aktov;

Člen 75a

Obveznosti pristojnih organov

1. Pristojni organi zagotovijo, da njihovi nosilci poznajo in uporabljajo vse zakonodajne ali druge določbe, vključno z odločitvami Upravne komisije, na področjih, ki jih urejata ta uredba in izvedbena uredba, ter v skladu s pogoji iz teh uredb.
2. Da se zagotovi pravilna določitev zakonodaje, ki se uporablja, pristojni organi spodbujajo sodelovanje med nosilci in drugimi ustreznimi organi, tudi delovnimi inšpektorati, v svojih državah članicah.

Člen 76a

Pooblastilo za sprejetje izvedbenih aktov

1. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi postopek in po potrebi roke, ki jih je treba upoštevati, da bi zagotovili enotno izvajanje členov 12 in 13 te uredbe. V teh izvedbenih aktih so določeni standardni postopki za:
 - izdajo, format in vsebino prenosnega dokumenta, ki potrjuje zakonodajo o socialni varnosti, ki se uporablja za imetnika,

- elemente, ki jih je treba preveriti pred izdajo, umikom ali popravkom dokumenta,
 - umik ali popravek dokumenta s strani nosilca, ki ga je izdal, kadar njegovo točnost in veljavnost na podlagi dokaznih informacij utemeljeno izpodbija pristojni nosilec iz države članice, v kateri se opravljajo dejavnosti.
2. Ti izvedbeni akti se sprejmejo po postopku s pregledom iz člena 76b(2) te uredbe.
3. [...]

Člen 76b

Postopek s pregledom

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta člen se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.
3. Kadar odbor ne da mnenja, Evropska komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in uporabi se tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 1

Opredelitev pojmov

2(ea) „goljufija“ pomeni vsako namerno dejanje ali opustitev dejanja z namenom pridobitve ali prejetja dajatev iz socialne varnosti ali izoginitve plačila prispevkov za socialno varnost, ki je v nasprotju z zakonodajo zadevne države članice oziroma držav članic, osnovno uredbo ali to uredbo;

Člen 5

Pravna vrednost dokumentov in dokazil, izdanih v drugi državi članici

1. Dokumente, ki jih izda nosilec države članice in ki potrjujejo položaj neke osebe za namene uporabe osnovne uredbe in izvedbene uredbe, ter dokazila, na podlagi katerih so izdani dokumenti, so za nosilce drugih držav članic sprejemljivi, dokler jih država članica, v kateri so bili izdani, ne umakne ali razglasi za neveljavne. [Taki dokumenti so veljavni samo, če so izpolnjeni vsi oddelki, ki so označeni kot obvezni.]⁵
2. Brez poseganja v člen 19a, nosilec v državi članici, ki prejme dokument, v primeru dvoma o veljavnosti dokumenta ali točnosti dejstev, na katerih ta temelji, zaprosi nosilca, ki je dokument izdal, za potrebna pojasnila in po potrebi za umik ali popravek navedenega dokumenta. Nosilec, ki je izdal dokument, ponovno preuči razloge za izdajo dokumenta in ga po potrebi umakne ali popravi.
3. V primeru dvoma o podatkih, ki so jih posredovale zadevne osebe, veljavnosti dokumenta ali dokazil ali točnosti dejstev, ki so podlaga za dokument, vsi zadevni nosilci, če je mogoče, na zahtevo pristojnega nosilca opravijo potrebno preverjanje podatkov ali dokumenta.

⁵ Glej poročilo, oddelek II(2)(f).

4. Če zadevna nosilca ne dosežeta dogovora, se lahko zadeva prek pristojnih organov predloži Upravni komisiji po preteku enega meseca po datumu, ko je bila vložena zahteva nosilca, ki je prejel dokument. Upravna komisija skuša uskladiti stališča v šestih mesecih po datumu, ko ji je bila zadeva predložena.

Člen 14

Podrobnosti v zvezi s členoma 12 in 13 osnovne uredbe

1. Za uporabo člena 12(1) osnovne uredbe „oseba, ki opravlja dejavnost zaposlene osebe v državi članici v imenu delodajalca, ki tam običajno opravlja dejavnosti, in jo ta delodajalec pošlje v drugo državo članico“ pomeni tudi osebo, ki se jo zaposli z namenom, da bo poslana v drugo državo članico, če za zadevno osebo že velja zakonodaja [države članice pošiljateljice v skladu z naslovom II osnovne uredbe]⁶.
- 5a. Za uporabo naslova II osnovne uredbe „statutarni sedež ali poslovna enota“ pomeni statutarni sedež ali poslovno enoto, kjer se sprejemajo ključne odločitve podjetja in kjer se opravljajo naloge njegove glavne uprave, [če podjetje v zadevni državi članici opravlja znaten del dejavnosti. Drugače se šteje, da ima sedež v državi članici, v kateri podjetje opravlja glavni del dejavnosti glede na trajanje dejavnosti in/ali število opravljenih storitev]⁷.

⁶ Glej poročilo, oddelek II(2)(b)(ii).

⁷ Glej poročilo, oddelek II(2)(b)(ii).

12. Če oseba, ki stalno prebiva zunaj Unije, opravlja dejavnost zaposlene ali samozaposlene osebe v dveh ali več državah članicah in zanjo na podlagi nacionalne zakonodaje teh držav članic velja zakonodaja zadevnih držav, se smiselno uporabljajo določbe osnovne uredbe in izvedbene uredbe o določitvi zakonodaje, ki se uporablja, pod pogojem, da se za njeno stalno prebivališče šteje, da je v državi članici, v kateri oseba opravlja glavni del svoje dejavnosti glede na delovni čas na ozemlju Unije.

Člen 15

Postopki za uporabo člena 11(3)(b) in (d), člena 11(4) in (5) ter člena 12 osnovne uredbe (o obveščanju zadevnih nosilcev)

2. Odstavek 1 se smiselno uporablja za osebe, ki jih zajemata člen 11(3)(d) in člen 11(5) osnovne uredbe.

Člen 16

Postopek za uporabo člena 13 osnovne uredbe

1. Oseba, ki svoje dejavnosti opravlja v dveh ali več državah članicah, o tem obvesti nosilca, ki ga je imenoval pristojni organ v državi članici stalnega prebivališča. Te podatke lahko v imenu zadevne osebe posreduje tudi delodajalec.
2. Imenovani nosilec v kraju stalnega prebivališča brez odlašanja določi zakonodajo, ki se uporablja za zadevno osebo, ob upoštevanju člena 13 osnovne uredbe in člena 14 izvedbene uredbe. Če ta nosilec določi, da se uporablja zakonodaja države članice, v kateri ima sedež, o svoji določitvi zakonodaje, ki se uporablja, obvesti imenovane nosilce v vseh državah članicah, v katerih se opravljajo dejavnosti in/ali v katerih ima sedež delodajalec.

3. Če imenovani nosilec v kraju stalnega prebivališča določi, da se uporablja zakonodaja druge države članice, je ta določitev začasna, zadevni nosilec pa o tej začasni določitvi zakonodaje, ki se uporablja, brez odlašanja obvesti imenovane nosilce v vseh državah članicah, v katerih se opravljajo dejavnosti in/ali v katerih ima sedež delodajalec. Ta začasna določitev postane dokončna dva meseca potem, ko so bili nosilci, ki so jih imenovali pristojni organi zadevne države članice, o njej obveščeni, razen če vsaj eden od teh nosilcev pred pretekom tega dvomesečnega obdobja obvesti imenovanega nosilca v kraju stalnega prebivališča, da še ne more sprejeti začasne določitve ali da ima glede tega drugačno stališče.
5. Pristojni nosilec v državi članici, katere zakonodaja je določena, kot zakonodaja, ki se začasno ali dokončno uporablja, o tej določitvi brez odlašanja obvesti zadevno osebo in/ali njenega delodajalca.

Člen 19

Obveščanje zadevnih oseb in delodajalcev

3. Kadar koli je nosilec zaprosen za tako potrditev, ustrezno preveri dejstva glede uporabe pravil iz naslova II osnovne uredbe ter potrdi pravilnost podatkov iz potrditve.

Člen 19a

Sodelovanje v primeru dvoma o veljavnosti izdanih dokumentov glede zakonodaje, ki se uporablja

1. V primeru dvoma o veljavnosti dokumenta, ki potrjuje položaj osebe za namene zakonodaje, ki se uporablja, ali točnosti dejstev, ki so podlaga za izdajo dokumenta, nosilec v državi članici, ki prejme dokument, od nosilca, ki je dokument izdal, zahteva, da mu da potrebna pojasnila in po potrebi umakne ali popravi navedeni dokument. Nosilec, ki zahtevo poda, jo utemelji ter zagotovi ustrezno dokazno dokumentacijo, ki je bila razlog zanjo.

2. Ko nosilec, ki je dokument izdal, prejme tako zahtevo, ponovno preuči razloge za izdajo dokumenta in ga, če odkrije napako, umakne ali popravi v 30 delovnih dneh od prejema zahteve. [Umik ali popravek ima retroaktivni učinek, če se zadevne države članice ne dogovorijo drugače v skladu s členom 16 osnovne uredbe in ob upoštevanju interesov zadeve osebe oziroma zadevnih oseb.]⁸ Če nosilec, ki je izdal dokument, na podlagi dokazil, ki jih ima na razpolago, meni, da ni dvoma o tem, da je uporabnik dokumenta goljufal, brez odlašanja in z retroaktivnim učinkom umakne ali popravi dokument.
3. Če nosilec, ki je dokument izdal, po ponovni preučitvi razlogov za izdajo dokumenta ne odkrije nobene napake, nosilcu, ki je zahtevo podal, posreduje vsa dokazila, ki jih ima na razpolago, v 30 delovnih dneh od prejema zahteve. V nujnih primerih, ki so v zahtevi jasno utemeljeni, to naredi v desetih delovnih dneh od prejema zahteve, tudi če še ni končal preverjanja v skladu s pododstavkom (a).
4. Če nosilec, ki je zahtevo podal, po prejemu dokazil, ki so na razpolago, še vedno dvomi o veljavnosti dokumenta ali točnosti dejstev, ki so podlaga za navedbe v njem, ali o pravilnosti podatkov, na podlagi katerih je bil dokument izdan, lahko v zvezi s tem predloži dokaze in ponovno zahteva, da mu da nosilec, ki je dokument izdal, pojasnila ter po potrebi umakne ali popravi zadevni dokument v skladu z določenimi postopki in roki.
5. Če nosilec prejemnik še naprej dvomi in zadevna nosilca ne dosežeta dogovora, se ustrezno uporablja člen 5(4).

⁸ Glej poročilo, oddelek II(2)(f).

Člen 73

Poravnava neupravičeno zagotovljenih ali plačanih dajatev in storitev v primeručasne dodelitve dajatev in storitev ali retroaktivne spremembe zakonodaje, ki se uporablja

*Delovna skupina za socialna vprašanja se je odločila, da bo člen 73 obravnavala skupaj z
NASLOVOM IV izvedbene uredbe.*

Povzetek razprav delovne skupine o oceni učinka

Na splošno je večina delegacij menila, da so v oceni učinka jasno ali v določeni meri pojasnjeni in pravilno določeni **ustrezne politike, pravna podlaga in ozadje problema**. Kljub temu je večina delegacij izrazila zaskrbljenost, ker ni bila opravljena ocena učinka sprememb zakonodaje, ki se uporablja, in napotitev, kar so po njihovem mnenju vsebinska in ne tehnična vprašanja. Več delegacij je bilo tudi zaskrbljenih, ker niso bile zadostno utemeljene ustrezne politike in pravna podlaga za več odstopanj od načela enakega obravnavanja. Prav tako so bili izraženi pomisleki, ali so v pravno podlago vključene tudi predlagane spremembe glede dajatev in storitev za dolgotrajno nego. Več delegacij je menilo tudi, da vse opredelitve niso jasne, zlasti opredelitev dajatev in storitev za dolgotrajno nego ter ekonomsko neaktivnih oseb. Nekaj delegacij ni bilo zadovoljnih s zaključkom iz ocene učinka glede družinskih dajatev, saj se niso strinjale s statistično analizo iz ocene učinka. Menile so, da je indeksacija družinskih dajatev možnost, ki bi jo bilo treba vključiti v predlog. Temu je nasprotovala velika skupina drugih delegacij. Velika večina delegacij se je strinjala, da je v oceni učinka jasno ugotovljeno, da sta upoštevani načeli **subsidiarnosti in sorazmernosti**.

Skupina delegacij je menila, da **cilji in možnosti v okviru politik**, ki so predstavljene v oceni učinka, niso vedno skladni z zaključki, narejenimi na podlagi analize; v oceni učinka ni nobenega zaključka zlasti glede družinskih dajatev, podaljšanje možnosti izvoza dajatev za brezposelnost ter odstopanja od enakega obravnavanja, ali pa se zaključki razlikujejo od predlaganih možnosti v okviru politik. Nekatere delegacije tudi niso bile prepričane, da socialni partnerji in drugi deležniki podpirajo politike, izbrane v predlogu; glede na oceno učinka naj po njihovem mnenju te podpore ne bi bilo. Druge delegacije so bile zadovoljne s predstavljenimi cilji in možnostmi v okviru politik.

Večina delegacij je menila, da so v oceni učinka v določeni meri jasno analizirani **učinki** vseh možnosti. Veliko delegacij je poudarilo, da so v uporabljenih **podatkih** vrzeli ter da so ti podatki pogosto zastareli, zaradi česar je vprašljiva veljavnost analize in narejenih zaključkov. Veliko delegacij ni imelo jasne, s podatki podprte analize o podaljšanju izvoza dajatev za brezposelnost. Nekatere druge delegacije so menile, da bi bilo treba v oceno učinka bolj vključiti Švico, zlasti kar zadeva dajatve za brezposelnost za delavce migrante. Skupina delegacij je menila, da analiza gospodarskih učinkov za MSP ni bila dovolj poglobljena, medtem ko so bile druge z njo zadovoljne. Glede socialnih učinkov je bila večina delegacij z oceno zadovoljna le v določeni meri. Večina delegacij je presodila, da so bili okoljski vplivi in učinki na potrošnike ustrezno ocenjeni ter da je analiza učinkov na konkurenco popolnoma ali do določene mere zadovoljiva. Velika večina delegacij je menila, da je bil učinek na temeljne pravice zadovoljivo analiziran.

Večina delegacij je odgovorila, da je bil učinek na **regulativne stroške** ocenjen le do določene mere. Opozorile so, da so bili zlasti v analizi dajatev za brezposelnost za delavce migrante uporabljeni omejeni podatki ter ocenjeni samo nekateri učinki.

Večina delegacij je menila, da so bile popolnoma ali v določeni meri upoštevane pripombe in priporočila **Odbora za regulativni nadzor**. Nekatere delegacije so menile, da pozivu Odbora za regulativni nadzor za bolj kvantitativno analizo v oceni učinka ni bilo posvečene dovolj pozornosti, spet druge so menile, da je ocena učinka predolga.

Vse delegacije, ki so odgovorile na vprašanja, so menile, da je bila uporabljena ustrezna **metodologija** ter da so bile ustrezno razložene omejitve in negotovosti. Čeprav so bile delegacije na splošno popolnoma ali v določeni meri zadovoljne z načinom, kako je bila v oceni učinka predstavljena ureditev **spremljanja** in ocenjevanja, ter s predlaganimi kazalniki, pa je večina delegacij v svojih odgovorih nakazala, da v oceni učinka ni bilo dovolj informacij o učinku **roka za prenos**.